

אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו

נפוליאון, המצביא הצרפתי הדגול, הובס בחזית הרוסית. הוא פנה לחייליו ונתן פקודה להתפזר בכפרים הסמוכים לחזית הרוסית כדי למצוא מסתור. נפוליאון נכנס לביתו של חייט והתחנן, שיסתיר אותו מעיני החיילים הרוסיים העוקבים אחריו. הוא אף מוכן לגמול לו על כך, וכל מה שיבקש החייט הוא מוכן למלא את משאלתו.

החייט ביקש מנפוליאון לשכב על הרצפה, והביא שיירי בד והניח אותם עליו עד שנהפכו לערמה גדולה.

החיילים הרוסיים נכנסו לביתו של החייט ושאלו אם הוא מחביא

מישהו בביתו. החייט ענה בשלילה, אך הם לא האמינו לו וחיפשו בביתו עד שהגיעו לערמת הבד, שלפו את רוביהם שבקצותיהם להבים והחלו לחטט בערמה כדי לוודא שאף אחד לא נמצא שם. החיילים לא מצאו דבר והסתלקו משם. לאחר מכן קם נפוליאון מתחת הערמה, ניצר את בגדיו והודה לחייט על מעשהו.

נפוליאון שאל את החייט מהי משאלתו. החייט אמר: אני מעוניין לדעת איך הרגשת, ואתה נפוליאון הגדול, כששכבת על הרצפה והחיילים דוקרים אותך ברוביהם מבעד לערמת הבד.

נפוליאון קרא לשניים מחייליו וביקש מהם לתפוס את החייט ולקשור אותו אל עץ גדול, כי הוא רוצה לירות בו. החייט נקשר ונפוליאון כיוון את רובהו אל החייט הרועד מפחד, ולחץ על ההדק ללא כדורים ברובה. לאחר מכן התיר אותו מכבליו ופנה אליו: "כך הרגשתי....".

אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו

<https://www.youtube.com/watch?v=V4a8sDsdpf4>